

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Overmagt

Citation: Brandes, Edvard: "Overmagt", i Brandes, Edvard: *Overmagt*, 1888, s. 230.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_13-shoot-idm139873928783488/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Overmagt

VÆNK.

Tak — nej! Jeg har lovet at spise hos Onkel idag.

FRU RUD.

Igen! De vil nok slet ikke slippe Dem derude. Og hvad siger Josefine til det?

JOSEFINE.

Vi fornemme Folk nøder ingen.

FRU RUD.

Naa, naa, Fine! Ja, nu vil jeg se til mit Køkken . . . Undskyld, Hr. Doktor . . . men Kærestefolk vil nok ogsaa helst være alene.

Fru Rud gaar ud til venstre.

Pause.

JOSEFINE

spisende.

Vil du have Kaffe?

VÆNK.

Nej tak!

JOSEFINE

rækkende ham et Smørrebrød med Tøse som tit et Barn.

Pørrebø da?

VÆNK.

Nej tak!

JOSEFINE.

Naa, Basse, hvad har du da paa Hjertet?

Kom frem med din lille Tale! Du ser saa op-
dunstet ud.

VÆNK.

Jeg havde tænkt at finde dig mer alvorlig.

JOSEFINE.

Hvorfor skulde jeg være saa serieuse, mit
Lam? Fordi jeg har entret med dig, maaske.

VÆNK.

Jeg har hørt — med megen Beklagelse —
at det staar ilde til for din Far.

JOSEFINE.

Ja, tænkte jeg ikke, du havde hørt det.

VÆNK.

Det forandrer naturligvis intet for mig.

JOSEFINE
grublende.

Nej, hvad skulde det kunne forandre? Det
er vel ellers din Onkel, der har fortalt dig om Far?

VÆNK.

Det er noget, som desværre snart hele Byen
vil vide.

JOSEFINE.

Ganske hvad man kalder: et ligefremt og
oprigtigt Svar. Videre, videre . . . jeg venter